

Der er et andet Punkt, som jeg vil berøre, da der nu er Tale om Kultusministeriets Budget, og som jeg for mit Vedkommende glæder mig overordentlig over er kommet frem. Det er Forlangendet om en Bevilling til Malling Landbrugsskole. Det var allerede under Forhandling i Fjor, og der var da fra flere Sider Støtte for, at der blev ydet en god Støtte til denne udmærkede Landbrugsskole, der havde dannet sig derovre i Ostjylland, da vi troede, at det vilde være i god Konsekvens med den Interesse, vi ellers vise for Landbruget. Nu ser jeg, at der i Aar er opført et Forlangende af 5,000 Kr. til Malling Landbrugsskole, og jeg vil haabe, at det ingen Modstand vil møde, men at vi virkelig maa faa denne Bevilling sat igennem. Endnu skal jeg sige til det ærede Medlem fra Årsens, at han var naturligtvis højt oppe i Storspolitikken, naar han erklærede, at der slet ikke var arbejdet eller gjort noget i Sommer, og at han i alt Fald ikke havde mærket noget til noget af de mange Møder osv., som der havde været Tale om. Skulde det ikke gaa det ærede Medlem saadan, at han paa Grund af al den Krigskommerz, han har gjort i Odense i Aar — han gik jo der med et Par Generaler under Armen, General Bahnsen under den ene Arm og General Hedemann under den anden — havde glemt sit eget gamle Fædreland, Fyn. (Bernsen: Det var jo paa Fyn). Men nogle af de forfælske Møder, vi have haft i Sommer, gik ogsaa for sig paa Fyn, og jeg har været med til adskillige der. Vi vare jo rigtignok ikke andet end Småafolk, vi, som holdt Møder der. Der var ikke Tusinder af Tilhørere, men der var dog adskillige Hundreder, saa det forekommer mig underligt, at det ærede Medlem kommer her i Rigsdagen og fører det Sprog, han i Gaar førte over for Møderne. Det forekommer mig, at de Herrer, som vare med til Forliget, og som dog vilde kaldes Venstremænd, i Sommer have indtaget den grimme lette Stilling, at de ikke vilde eller turde komme til Møderne, hvor de kunde diskutere Forliget over for Vælgerne, og det forekommer mig at være et billig købt Mod, at man, efter at Sommeren nu er endt, og vi ere komne ind paa Rigsdagen, staar op og udtaler sig, som det ærede Medlem fra Årsens i Gaar gjorde, idet han gjorde sig lystig over, at der ikke blev holdt Møder. Han kendte ikke noget der-til, naaget der er blevet holdt en Række Møder paa Fyn. Men der møder altsaa det ærede Medlem ikke. Hvordan kan det være, at han og hans Meningsfæller — hvis man kan slutte fra det ærede Medlem fra Årsens —

som føle sig saa modige og stærke, kunne stille sig saaledes? De ere jo nu inde paa, at det er en Storbedrift, som er fket den 1ste April, saa at maaste vore Børn efter os ville se med samme Bevundring paa denne 1ste April som paa den 2den April 1801. Men naar det er Tilfældet, hvorfor komme de saa ikke paa Møderne? (En Stemme: Det behøves ikke!). Nej, det behøves ikke, det kan nok være, men det forekommer mig underligt, at de, naar de ere saa store i egen Indbildning, ikke ogsaa ere det, naar de skulle ud til Vælgerne. De kende jo ogsaa den Sætning, som vi Venstremænd her altid have hævdet, at det er Vælgerne, og Vælgerne først og fremmest, det kommer an paa. Vi have jo ud fra vore Anskuelser fra vort demokratiske Synspunkt altid kæmpet for og vilde fremdeles kæmpe for, at saa mange som muligt kunne blive enige med os, og det forekommer mig derfor underligt, at min ærede ridderlige Modstander fra Fyn kommer her og siger, at han aldeles ikke har mærket noget til disse Møder. Jeg tror, at dette Krigsleben de have haft derovre paa Fyn, har gjort ham ganske ør i Hovedet, saa at han ikke har mærket noget til Møderne paa Fyn. De Herrer have ikke mødt os paa disse Møder, de have begyndt at ligne Højre ogsaa i det Kapitel ikke at holde af at komme til offentlige Møder. Det forekommer mig, at hvis der er noget, som ikke svarer til det ærede Medlems Begyndelse, saa er det virkelig det, for er der nogen, der har været med til at rejse rundt og oplyse Befolkningen om Demokratiets udmærkede Sag, saa er det det ærede Medlem fra Årsens. Han har før saa godt som nogen været med til Diskussionsmøder. Men naar vi saa i Aar holde en Række Møder paa den Ø, hvor han er valgt og hvor han har sit Domicil, saa finder det ærede Medlem ingen Anledning til at komme til Stede til dem. Nu, efter at Sommerkampagnen er endt og han er kommen ind i Rigsdagen, saa ved han ikke mere noget om den Slags Møder, saa staar han op og er saa forførbelig en Karl, som han var i Gaar. Det forekommer mig, at disse to Ting ikke passe rigtig med hinanden. Vi have ikke set det mindste til de Herrer. Naa, det taler nu for Resten til deres Tre, for jeg tror, de have skammet sig ved at komme ud til Vælgerne for at forsvare det elendige Forlig af 1ste April. De have følt det aldeles umulige i at forsvare det i Genhold til de Udtalelser og Grund-sætninger, de i en Snes Aar sammen med os have været med til at hævde. Saaledes opfatter jeg det i alt Fald. — Det var de